

Publicerad 2008-08-12 11:24 av Henrik Svensson

ute på havet...

(Tänkte faktiskt på Beppe när jag skrev...

så den e väl till honom då...)

Sjörövare

"Håll seglen hissade, landkrabbor!"

skrek kaptenen när vågskummet stänkte över relingen.

Hans drömmar hade aldrig varit så levande som nu,

och äntligen skulle han få göra an den Indiska Oceanen.

"Herre min skapare!" bad han "Fräls oss med vindar,

och förtappa oss icke i djupet, då vi för evigt vore förtappade för dig!

Och för oss icke på villovägar, ty vi tillhöra icke dem som förvilla andra.

Och fräls oss ifrån ondo! Amen!"

De övriga på fartyget stod och betraktade sin kapten, där han stod med huvudet nedsänkt och mössan i näven.

Han tittade upp, och hans ögon var som eld; "Vad i helvete glör ni på?! Alle man på däck hissa seglen, era förbannade landkrabbor! Och inte ett ord för då blir ni kölhalade!"

Männen skrattade då de klättrade upp i masterna, för de visste att detta var deras kapten.

Och Kapten fnissade för sig själv även då det han såg var unga och gamla män i en röra som skulle göra allt för sin kapten och framförallt för sitt skepp. Det gav honom ro i själen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Svensson med Poeter.se id #7011 innehar upphovsrätten